

Tên: Đoàn Ngọc Mai

Lớp: 6A1

Trường: Trung Học Cơ Sở Hoà Bình - Trần Hưng

Xã Hoà Bình - Huyện Vĩnh Bảo - Thành Phố Hải Phòng

Cuộc Thi

"Những kỉ niệm sâu sắc
về thầy cô và mái trường"

Bài làm

Trong cuộc sống, dài và là hình ảnh mái trường thân yêu, người thầy người cô ân cần dạy dỗ chúng ta lên người tuôn thiên hữu - hồng tâm trí tôi không hề phai nhòa. Và có lẽ kỉ niệm về cô Đỗ Thị Thuý - cô giáo chủ nhiệm lớp tôi, đã để lại cho tôi ấn tượng sâu sắc về cô. Cô đã soi sáng cho tôi dạy tôi nỗ lực trưởng thành hơn.

Cô Thuý cũng ngoài 40 tuổi. Cô mặc bộ quần áo giản dị nhưng toát lên vẻ đẹp vốn của mình mà không quá cầu kì. Trông mặt cô tươi xan, mang nét đẹp hiền từ, phúc hậu. Đôi bàn tay gầy gầy, xương xương viết lên những nét chữ thẳng hàng, đẹp đẽ. Cô là giáo viên dạy giỏi mẫu mực, cô đã đạt được nhiều thành tích cao, được nhiều giải thưởng, là một gương mặt tiêu biểu của nhà trường. Tôi đã nghe các anh chị kể rằng cô Thuý đã làm rất khắt khe với học sinh. Nghe vậy tôi cũng sợ lắm. Nhưng kể từ lần ấy tôi cũng đã dần thay đổi suy nghĩ ấy, cũng là lúc tôi đã làm một & sai việc sai lầm khiến cô phải thất vọng về tôi lắm.

Đó là một buổi học đầu tiên khi tôi sang cấp hai với một mái trường học tập mới. Ở nhà tôi đã soạn sách vở và quần áo đã chỉnh tề. Tôi đến lớp, nhìn cô tôi có chút sợ hãi quá, tôi run rè nói:

- Em xin phép cô em vào lớp.

Được cái gật đầu của cô, tôi nhanh chân ngồi vào

chỗ. Tôi cũng từ thắm nghĩ "Nhìn mặt cô nghiêm khắc thế này chắc hẳn cô đã làm đây". Cô từ giới thiệu cô tên Đỗ Thị Thuý cũng ngoài bốn mươi tuổi. Hôm ấy cô nói: "Mọi cô sẽ ~~kiểm~~ kiểm tra Tiếng Anh mười năm phút để kiểm tra học lực của các em nào sao".

Sau tiết học hôm ấy, tôi ở lại trực nhật lớp. Trong khi tôi đang lau bàn giáo viên Thị chợt tôi nhìn thấy một tập đề được cất gọn gàng ở một bệm bên, tôi cũng thắm nghĩ "Chắc hẳn cô đã để quên nó ở đây". Cũng vì cái tính tò mò của tôi mà tôi lẻ mỏ ra xem và biết được đáp án của bài kiểm tra. Tôi nhanh tay chet chép đáp án rồi cất vào cặp như không có chuyện gì xảy ra mà ra về.

Sáng hôm sau đi học, đúng y nǎng cô đã lấy bài kiểm tra như thế phát cho cả lớp chúng tôi. Trời! Có kết quả rồi, tôi còn được điểm mười lần cao hơn điểm mấy đứa trong lớp nhiều. Trong sự ngỡ phục hoàn hồ eo của các bạn tôi vui lắm. Những sao thông mặt cô hôm đi đi thế, cô cũng chẳng khen hay là rồi câu gì. "Chàng lẽ cô đã biết chuyện đó rồi sao". Những ý nghĩ đó cũng vut tắt, tôi cũng chẳng quan tâm nữa. Mà từ hồ bản thân đã đạt được thành thành tích tốt.

Lúc cuối tiết, tôi đang chuẩn bị ra về, thì cô ấy còn gọi em lại, rồi cô rủ tôi ra sân nhất cô. Lúc đầu tôi có chút ái ngại, nhưng cũng đi theo cô vào nhất cô vào ôn tồn nói:

- Em đã nghe câu chuyện cậu bé nói dối chưa?

Tôi nói:

- Tất nhiên là nghe rồi cô ạ, hay lắm!

Cô nhìn em tôi nói:

- Thế cô kể cho em nghe nhé?

Tôi nói:

- Vâng thưa, cô!

Cũng cô âm áp, nghe cô hồ rất hay và thuyê cảm. Nhưng lòng tôi bồn trôn, bất an. Nghe cô kể thuyê xong tôi nhìn cô ánh mắt muốn nói với cô và xin cô về chuyê hôm qua tôi lên xem đáp án. Cứ nghĩ đến tôi lại sợ sợ cô mắng. Cô chỉ nhìn tôi hiên từ hỏi:

- Nghe xong câu thuyê, em có rút ra đê được bài học gì không?

Cô nhìn tôi với ánh mắt mong đợi tôi điêu gì. Như hiểu ra, nước mắt tôi không ngừng rơi tôi ôm trâm lấy cô không ngu ngừng nói:

- Em xin lỗi cô, đã đê cô phải thất vọng vì em.

Cô nhẹ nhàng nói:

- Bình tĩnh kể cô nghe. Tôi gạt nước mắt làm nên cảm xúc, tôi kể đầu đười câu chuyê cho cô nghe. Cô nhìn tôi nói:

- Thôi, biết lỗi là tốt rồi.

Nhìn cô Thuy hiên từ bước mắt khiến tôi thất ân hận vô cùng tôi ấy này khi cô đối xử tốt với mình thế mà mình lại làm những hành vi sai trài khiến cô không vui. Sau lần ấy tôi đã rất hối hận về sai lầm của mình. Cũng thực ra lớp tôi có mấy quay nên mọi hành đơng của tôi đều đưêc ghi lại nên cô mới biết. Cũng nhờ nó mà tôi nhận ra lỗi của mình. Cô Thuy như người lái đò luôn theo dõi, chỉ dạy chúng tôi tôi bản đò.

Giờ đây, tôi vẫn nhớ mãi kh ông quên. Nó đã in sâu mãi kh ông phai mờ. Tôi hứa sẽ học tập thật giỏi có hết mình để đên đáp lỗi lầm ấy. Tôi cũng mong các bạn hãy chung thực trong thi cử nhé.